

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.089 van 15 januari 2004
in de zaak A. 63.938/VII-13.206.**

In zake : 1. de n.v. AESTAS,
 2. de n.v. CARTA MUNDI,
 3. de n.v. IMAS,
 4. de n.v. VAN GENECHTEN BIERMANS,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermerstraat 30.

tussenkomen de partij :

de n.v. RECTICEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten G. VAN THUYNE en P. DE BOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A.

D E R A A D V A N S T A T E, V I I e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. AESTAS, de n.v. CARTA MUNDI, de n.v. IMAS en de n.v. VAN GENECHTEN BIERMANS op 2 juni 1995 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 24 maart 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van 1 september 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende het verlenen aan de n.v. TAREC INSULATION-DIVISION OF RECTICEL van de vergunning voor de verandering van een inrichting voor de productie van kunststoffen, gelegen aan de Visbeekstraat 24 te Turnhout, slechts gegrond worden verklaard in de mate dat de exploitatievoorwaarden van het beroepen besluit worden aangevuld met een nieuwe bijzondere voorwaarde;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 20 november 1995;

Gelet op de beschikking van 16 januari 1996 die de tussenkomst van de n.v. RECTICEL toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 3 september 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen en de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 november 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat A. THIENPONT die, loco Advocaat H. LANGE, verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat P. DE BOCK, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen samengevat worden :

1.1. De n.v. RECTICEL, divisie TAREC INSULATION, exploiteert aan de Visbeekstraat 24 te Turnhout een inrichting waar isolatiematerialen uit kunststof worden vervaardigd. Het terrein is volgens het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan gelegen in een gebied bestemd voor milieubelastende industrieën.

1.2. Op 5 mei 1994 dient de n.v. RECTICEL bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een aanvraag in voor de uitbreiding van de inrichting met :

- 4 batterijladers met een totaal geïnstalleerd vermogen van 14,8 kW;
- de opslag van circa 34 ton schadelijke, corrosieve, irriterende en oxiderende stoffen (waaronder zwavelzuur, methyleenchloride, katalysator, vlamdover, oppervlakte actieve stoffen en reinigingswater verontreinigd met MDI, polyol en resol);
- 2 gasgestookte stookinstallaties met een thermisch vermogen van respectievelijk 945 en 345 kW .

1.3 Tijdens het openbaar onderzoek worden zes bezwaren ingediend.

1.4. Met een besluit van 1 september 1994 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn die samenvalt met de geldigheidsduur van de lopende exploitatievergunningen.

1.5. Tegen dit besluit wordt door de verzoekende partijen beroep ingesteld bij de Vlaamse regering.

1.6. Met een besluit van 24 maart 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting worden de beroepen slechts gedeeltelijk gegrond verklaard. Aan het beroepen besluit van 1 september 1994 wordt namelijk een bijzondere exploitatievoorwaarde toegevoegd waarin gesteld is dat de opslag van schuimblokken verboden is binnen een straal van ten minste 15 meter rondom de stookinstallatie. Voor het overige wordt het beroepen vergunningsbesluit integraal bevestigd. Dit is het bestreden besluit;

2. De ontvankelijkheid

Overwegende dat de tussenkomenende partij zes excepties opwerpt; dat drie daarvan zijn gericht tegen welbepaalde verzoekende partijen terwijl de overige excepties de ontvankelijkheid "in globo" van de ingestelde vordering betreffen;

2.1.1. Overwegende dat de eerste exceptie in het algemeen betrekking heeft op de procesbevoegdheid van de verzoekende partijen, en meer bepaald van de eerste verzoekende partij; dat tussenkomenende partij op het volgende wijst :

"Alle verzoekende partijen zijn handelsvennootschappen. Hun respectieve bevoegde organen of vertegenwoordigers dienen de beslissing tot indiening van het vernietigingsverzoek te nemen (R.v.St., 10 december 1986, nrs. 27.224-27.226).

Geen van de verzoeksters legt een beraadslaging van haar Raad van Bestuur of een uittreksel uit de notulen van die Raad voor, waaruit blijkt dat deze Raad tijdig besliste tot het indienen van het vernietigingsverzoek. Er worden alleen opdrachtbrieven van bestuurders of afgevaardigde bestuurders voorgelegd (dossier verzoekende partijen, stukken nrs. 8, 11, 13 en 18).

Alleen voor verzoekende partij carta mundi bepalen de (medegedeelde) statuten (art. 22) dat de vennootschap in rechte vertegenwoordigd wordt of kan worden door een gedelegeerde bestuurder. Stuk nr. 11 betreft een schrijven van de gedelegeerde bestuurder.

Behalve voor de n.v. carta mundi rijst bijgevolg de vraag of het bevoegde orgaan wel tijdig de beslissing tot optreden in rechte nam en of de vennootschap wel geldig vertegenwoordigd is. Voor twee verzoekende partijen is zulks op grond van de medegedeelde stukken zeker niet het geval (zie infra §§2 en 3)";

2.1.2. Overwegende dat artikel 16 van de statuten van de eerste verzoekende partij, de n.v. AESTAS, inzake de vertegenwoordigingsbevoegdheid van de vennootschap bepaalt :

"De raad van bestuur vertegenwoordigt als college de vennootschap in alle handelingen in en buiten rechte. Hij handelt door de meerderheid van zijn leden.

Onverminderd de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de raad van bestuur als college, wordt de vennootschap ten aanzien van derden ook rechtsgeldig verbonden door twee bestuurders, samen handelend.

Het orgaan dat overeenkomstig dit artikel de vennootschap vertegenwoordigt, kan lasthebbers van de vennootschap aanstellen. Alleen bijzondere en beperkte volmachten voor bepaalde of een reeks bepaalde rechtshandelingen zijn geoorloofd. De lasthebbers verbinden de vennootschap binnen de perken van de hun verleende volmacht".

Overwegende dat artikel 54 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, dat te dezen van toepassing is, bepaalt :

"De raad van bestuur is bevoegd om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn tot verwezenlijking van het doel van de vennootschap, behoudens die waarvoor volgens de wet alleen de algemene vergadering bevoegd is.

Hij vertegenwoordigt de vennootschap jegens derden en in rechte als eiser of als verweerder.

De bevoegdheden, ingevolge de vorige leden aan de raad van bestuur toegekend, kunnen door de statuten worden beperkt. Zodanige beperking kan, evenmin als de eventuele verdeling van de taken door de bestuurders overeengekomen, aan derden worden tegengeworpen, ook al is die beperking of verdeling openbaar gemaakt.

De statuten kunnen echter aan een of meer bestuurders bevoegdheid verlenen om alleen om gezamenlijk de vennootschap in en buiten rechte te vertegenwoordigen.

Zodanige bepaling kan aan derden worden tegengeworpen overeenkomstig de regels gesteld in artikel 10;"

dat deze wetsbepaling een onderscheid maakt tussen de vertegenwoordiging, enerzijds, "jegens derden", en, anderzijds, "in rechte als eiser of als verweerder", of nog, tussen de vertegenwoordiging "in" en "buiten" rechte; dat hieruit duidelijk blijkt dat de vertegenwoordiging "ten aanzien van derden" geen betrekking heeft op de vertegenwoordiging in rechte; dat bovendien niet valt in te zien hoe de Raad van State als een "derde" te beschouwen zou zijn; dat de bevoegdheid tot het vertegenwoordigen van de vennootschap in rechte, als eiser of verweerder, inderdaad niet kan afgesplitst worden van de bevoegdheid tot het nemen van de beslissing in rechte te treden; dat de opdracht, vervat in de brief aan de raadsman van deze verzoekende partij, werd verleend door twee bestuurders; dat deze opdracht echter niet kan worden gelijkgesteld met de door artikel 54 van de vennootschapswet en de door de statuten vereiste beslissing van de raad van bestuur; dat het beroep ingesteld door de eerste verzoekende partij niet ontvankelijk is;

Overwegende dat artikel 22 van de statuten van de tweede verzoekende partij, de n.v. CARTA MUNDI, bepaalt dat de vennootschap in rechte vertegenwoordigd wordt, als eiseres of verweester, door de voorzitter van de raad van bestuur, door een gedelegeerde bestuurder of door twee bestuurders; dat de aan de raadsman gegeven opdracht, vervat in de brief van 24 mei 1995, uitgaat van de afgevaardigde bestuurder; dat overigens door de tussenkomenende partij niet wordt betwist dat deze vennootschap regelmatig in rechte is getreden;

2.2.1. Overwegende dat de tweede exceptie specifiek betrekking heeft op de ontvankelijkheid van het beroep van de n.v. IMAS; dat de tussenkomenende partij hierover het volgende stelt :

"Naar luid van artikel 15 van de statuten van verzoekende partij Imas, vertegenwoordigt de Raad van Bestuur de vennootschap 'in rechte als eiser of als verweerder' (zie dossier verzoekster, stuk nr. 12). Diezelfde bepaling bevat een zogenaamde dubbele-handtekeningen-clausule, naar luid waarvan de vennootschap 'geldig in rechte vertegenwoordigd' wordt door twee beheerders handelend gezamenlijk (ibidem).

Stuk nr. 13 van het dossier van verzoeksters is een brief van Voorzitter Philippe de Somer van 24 mei 1995, alleen door hem ondertekend

Verzoekster Imas heeft klaarblijkelijk niet geldig beslist tot het vernietigingsverzoek, minstens is zij niet geldig vertegenwoordigd voor uw Raad. Haar verzoek dient zich dan ook aan als niet-ontvankelijk";

2.2.2. Overwegende dat met betrekking tot het in rechte treden van de derde verzoekende partij, de n.v. IMAS, artikel 15 van de statuten van deze vennootschap bepaalt :

"Art. 15. De raad van beheer heeft de bevoegdheid om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn voor het bereiken van het doel van de vennootschap, met uitzondering van die welke de wet aan de algemene vergadering voorbehoudt.

De raad van beheer vertegenwoordigt de vennootschap jegens derden en in rechte als eiser of als verweerder.

Behoudens delegatie of bijzondere volmacht, wordt de vennootschap geldig vertegenwoordigd in rechte en voor alle handelingen, die binnen de bevoegdheid van de raad van beheer vallen, door twee beheerders handelend gezamenlijk";

dat de opdracht om het beroep in te leiden werd gegeven door de voorzitter P. DE SOMER; dat, hoewel het auditoraat de derde verzoekende partij daarom had gevraagd, het bewijs niet wordt voorgelegd dat aan deze beheerder delegatie werd verleend om de beslissing tot het in rechte treden alleen te ondertekenen; dat het beroep van de n.v. IMAS niet onvankelijk is;

2.3.1. Overwegende dat in een derde exceptie wordt betwist dat de vierde verzoekende partij correct in rechte is getreden; dat door de tussenkomende partij het volgende wordt aangevoerd :

"Verzoekster Van Genechten Biermans legt aan uw Raad als bewijs van tijdige beslissing en geldige vertegenwoordiging een brief voor die ondertekend werd door bestuurder Frederic de Somer en bestuurder André Haesaerts.

Naar luid van de medegedeelde stukken (artikel 15) vertegenwoordigt de Raad van Bestuur de vennootschappen in rechte als eiser en kan die vertegenwoordiging in rechte geattesteerd worden door twee bestuurders die gezamenlijk handelen (dossier verzoeksters, stuk nr. 14).

Uit de medegedeelde stukken blijkt dat alleen de aanstelling van Frederic de Somer tot bestuurder geldig bekendgemaakt werd in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad (stuk nr. 16 van dossier verzoekende partijen). De andere ondertekenaar, de Heer Haesaerts, blijkt pas door de Algemene Vergadering van 9 mei 1995 benoemd tot bestuurder, doch zonder dat deze benoeming op 24 mei 1995

reeds bekendgemaakt was in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad (zie dossier verzoeksters, stuk nr. 17).

Dergelijke benoeming kan, bij gebreke aan bekendmaking in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad, niet tegengeworpen worden aan derden. Verzoekster Van Genechten Biermans is derhalve niet geldig vertegenwoordigd voor uw Raad, minstens blijkt uit geen stuk dat de bevoegde organen tijdig beslist hebben tot de instelling van het verzoek.

Nu verzoekster Van Genechten Biermans de notulen van de Algemene Vergadering van 9 mei voorlegt, valt het op dat zij geen notulen van de Raad van Bestuur van die datum voorlegt : nochtans zouden dergelijke notulen logischerwijze melding moeten maken van de beslissing om een vernietigingsverzoek in te stellen (zie artikel 15 juncto 19 van de statuten). Dit is eens te meer een aanwijzing van een gebrek aan tijdige beslissing van de Raad van Bestuur.

Bijgevolg is ook het verzoek namens verzoekster Van Genechten Biermans onontvankelijk, bij gebreke aan (geldig bewijs van een) beslissing van het bevoegde orgaan binnen de vennootschap";

2.3.2. Overwegende dat artikel 15 van de statuten van de vierde verzoekende partij, de n.v. VAN GENECHTEN BIERMANS, bepaalt wat volgt :

"Art. 15. De raad van beheer heeft de bevoegdheid om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn voor het bereiken van het doel van de vennootschap, met uitzondering van die welke de wet aan de algemene vergadering voorbehoudt.

De raad van beheer vertegenwoordigt de vennootschap jegens derden en in rechte als eiser of als verweerder.

Behoudens delegatie of bijzondere volmacht, wordt de vennootschap geldig vertegenwoordigd in rechte en voor alle handelingen, die binnen de bevoegdheid van de raad van beheer vallen, door twee beheerders handelend gezamenlijk";

Overwegende dat de brief van 24 mei 1995 waarin aan de raadsman opdracht wordt gegeven om het beroep tot nietigverklaring in te leiden, werd ondertekend door F. DE SOMER en A. HAESAERTS, beiden in hun hoedanigheid van bestuurder van de betrokken vennootschap; dat de tussenkomenende partij niet betwist dat deze op grond van de geciteerde statutaire bepaling in rechte kan treden door de beslissing van twee gezamenlijk handelende bestuurders; dat niet wordt betwist dat A. HAESAERTS, op het ogenblik dat hij samen met F. DE SOMER de beslissing tot het instellen van het beroep heeft ondertekend, tot bestuurder werd benoemd door de algemene vergadering, gehouden op 9 mei 1995, waarvan het proces-verbaal door de vierde verzoekende partij bij het verzoekschrift was gevoegd; dat hij in die niet-betwiste hoedanigheid de beslissing tot het in rechte treden mee kon ondertekenen; dat het beroep van de vierde verzoekende partij ontvankelijk is;

2.4.1. Overwegende dat in een vierde exceptie de tussenkomende partij ten aanzien van alle verzoekende partijen een gemis aan actueel belang bij de gevorderde nietigverklaring opwerpt; dat zij het volgende betoogt :

"Verzoeksters vechten een besluit aan, waarbij verzoekster tot tussenkomst gemachtigd wordt om enkele beperkte veranderingen door te voeren aan haar Turnhoutse inrichting.

In hun verzoekschrift verantwoorden verzoeksters hun belang als volgt (schematisch) :

- Aestas : haar boom- en bosbestand kan negatief beïnvloed worden door de inrichting;
- Carta Mundi : haar werknemers ondergaan een gezondheidsrisico; bij brand zouden deze werknemers getroffen kunnen worden;
- Imas : is eigenares van bouwkavels, verhuurt gebouwen en gronden aan Van Genechten Biermans en treedt als coördinatiecentrum voor die bedrijvengroep op;
- Van Genechten Biermans : haar werknemers (qua gezondheid) en producten (qua kwaliteit en geur) kunnen worden getroffen.

Uit dat overzicht blijkt duidelijk dat geen van de verzoekende partijen enige reële baat (het halen van een voordeel of het afwenden van een nadeel) zal halen uit de gevraagde vernietiging.

Wordt het beweerdelijk 'bedreigde bos- en bomenbestand' gevrijwaard door een vernietiging van de vergunning tot verandering? Helemaal niet, de inrichting tot aanmaak van kunststofprodukten (beweerdelijk de oorzaak van de schade) mag tot 2007 blijven verderwerken (cfr. het feitenoverzicht).

Is het beweerde 'gezondheidsrisico' of 'brandgevaar' voor de werknemers van Carta Mundi of Van Genechten Biermans verdwenen bij vernietiging van de vergunning voor enkele batterijladers, twee gasgestookte verwarmingsketels en een herschikking in de opslag van gevaarlijke stoffen? Uiteraard niet, de werknemers van omliggende bedrijven blijven ook na vernietiging elke dag even bedreigd, vermits de inrichting aan de Visbeekstraat legaal mag blijven opereren.

Is Imas beter af wanneer verzoekster geen verwarmingsketels of batterijladers mag gebruiken of enkele tonnen gevaarlijke stoffen minder mag opslaan? Bijlange niet, de 'bedreiging' voor Imas blijft even reëel.

Ook de produkten van Van Genechten Biermans zullen na vernietiging nog in gelijke mate 'bedreigd' worden door de Tarec-activiteiten in Turnhout.

Verzoekers vinden er in hun memorie van wederantwoord geen doekjes om: de hele inrichting van verzoekster aan de Visbeekstraat moet weg of er zal de facto ... een bedrijvenvrije zone van enkele kilometers om Tarec komen (memorie van wederantwoord, p. 14).

Zal een toekenning van de gevraagde vernietiging dit objectief (het wegnemen van het nadeel voor verzoeksters door het verdwijnen van de Tarec-divisie) bereiken? Vanzelfsprekend niet, de vernietiging gaat alleen over een vergunning voor drie disparate bedrijfsactiviteiten, niet over de hernieuwing van de vergunning van de hele inrichting. Enige impact van de op de aangehaalde grieven heeft een vernietiging voor het aangevochten besluit niet (sic).

Bijgevolg is de bestreden beslissing voor verzoeksters niet griefhoudend (het is niet de veranderingsmachtiging die aanleiding geeft tot de grieven van verzoeksters), minstens zal de gevorderde annulatie de (zogenaamd) nadelige gevolgen van de exploitatie van de fabriek aan de Visbeekstraat niet ongedaan maken, laat staan kunnen maken.

In die omstandigheden ontberen verzoeksters tesamen het rechtens vereiste belang bij het vernietigingsverzoek (zie MAST, A., en DUJARDIN, J., aangehaald werk, nr. 650, p. 701)";

2.4.2. Overwegende dat de verzoekende partijen, die administratief beroep hadden aangetekend tegen de in eerste aanleg verleende vergunning, zich verzetten tegen de uitbreiding van een als hinderlijk ingedeelde inrichting in hun onmiddellijke omgeving; dat hun belang er te dezen in bestaat dat zij een groter nadeel trachten af te wenden; dat de exceptie wordt verworpen;

2.5.1. Overwegende dat in een vijfde exceptie het volgende wordt uiteengezet :

"Bij verzoekschrift van 2 juni 1995 vragen verzoeksters aan Uw Raad luidens het dispositief van hun verzoekschrift om de nietigverklaring van het bestreden besluit te bevelen 'voor zover de beroepschriften van verzoekers tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 1 september 1994 slechts gedeeltelijk gegrond werd (sic) verklaard'.

Verzoeksters hernemen dit verzoek letterlijk in hun dispositief van hun memorie van wederantwoord van 30 oktober 1995.

Uw Raad kan aan een dergelijk verzoek geen recht doen; het is uw Raad onmogelijk om de inhoud of het dispositief van het bestreden besluit te wijzigen en de toenmalige administratieve beroepen van huidige verzoekers volledig gegrond te verklaren. Een vernietiging heeft een alomvattende en terugwerkende kracht : het bestreden besluit wordt in zijn geheel van rechtskracht ontdaan (zie MAST, A. en DUJARDIN, J., Overzicht van Belgisch Administratief Recht, 1992, 12e druk, nrs. 676 e.v.).

Verzoeksters streven naar luid van hun vordering een gedeeltelijke vernietiging van het vergunningsbesluit na (voor zover hun beroepen 'slechts gedeeltelijk' gegrond verklaard werden door de Minister).

Uw Raad gaf in het verleden al te kennen dat een (milieu)vergunningsbesluit een 'totalitair' karakter heeft, waarvan de onderscheiden bestanddelen een onlosmakelijk geheel vormen, zodat een vernietiging (in het arrest The Zone III een schorsing) niet kan beperkt worden tot bepaalde onderdelen (R.v.St., The Zone III, nr. 46.975, 21 april 1994 (schorsing verworpen))".

Tot een gedeeltelijke herziening van het aangevochten besluit kan uw Raad niet overgaan.

Uw Raad kan zich bij het vernietigingscontentieux niet opstellen als een derde administratieve aanleg, zoals verzoekers vragen.

Nu uw Raad geen nuttig gevolg kan geven aan het verzoek van verzoeksters, zoals ingesteld en verwoord in het inleidende verzoekschrift, is dit verzoek niet ontvankelijk";

2.5.2. Overwegende dat de ogenschijnlijke beperking die de verzoekende partijen aan hun beroep tot nietigverklaring zouden hebben willen aanbrengen niet tot de conclusie kan leiden dat slechts de gedeeltelijke nietigverklaring van het bestreden besluit wordt nagestreefd; dat de verzoekende partijen met die -ietwat ongelukkig gekozen- zinsnede zeer waarschijnlijk hebben willen uitdrukken dat het besluit waarvan de nietigverklaring wordt gevorderd, hun geen volledige genoegdoening heeft gegeven, doordat het de administratieve beroepen die zij hadden ingesteld tegen

de in eerste aanleg verleende vergunning slechts gedeeltelijk gegrond heeft verklaard; dat daaruit echter geen uitdrukkelijk voorbehoud blijkt omtrent de aard en de omvang van hetgeen wordt gevorderd, zodat mag worden aangenomen dat de verzoekende partijen de integrale vernietiging van het bestreden besluit nastreven; dat de exceptie wordt verworpen;

2.6.1. Overwegende dat in een laatste exceptie de tussenkomenende partij de "onontvankelijkheid wegens onwettigheid van het aangevochten besluit" opwerpt en betoogt :

"Verzoeksters vechten het Ministerieel Besluit van 24 maart 1995 aan. Het besluit werd genomen ingevolge beroepen tegen het Besluit van de Bestendige Deputatie van 1 september 1994.

Dit besluit werd op 8 september 1994, conform artikel 35, 5° van VLAREM I overgemaakt aan alle reglementair aangewezen bestemmingen (dossier verzoekster tot tussenkomst, stuk nr. 1); het werd (laattijdig) aangeplakt door de Stad Turnhout van begin oktober tot begin november 1994.

Krachtens artikel 5 1, §2 van VLAREM I konden officiële instanties beroep indienen tot 8 oktober 1994, derden konden dat tot 4 november 1994. Op 21 oktober en 10 november 1994 deelde de bevoegde dienst (dienst Beroepen van het toenmalige Bestuur Milieuvergunningen) aan de raadsman van verzoekster tot tussenkomst mee dat er geen ontvankelijk beroep werd ingesteld (zie brief raadsman aan de Provincie van 30 november 1994, dossier verzoekster, stuk nr. 2).

Krachtens artikel 52, 1 ° van VLAREM I moet elk ontvankelijk beroep binnen de 14 dagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking bij ter post aangetekend schrijven medegedeeld worden aan de exploitant.

Op 18 november 1994 had er door de Minister of zijn gemachtigde ambtenaar (nog) geen enkele mededeling aan de exploitant plaatsgevonden.

Bij telefaxbericht van 30 november 1994 bevestigde de raadsman van verzoekster tot tussenkomst, zowel aan de Bestendige Deputatie als aan het Bestuur Milieuvergunningen, 'dat zij (bedoeld wordt : de n.v. Recticel) de op 1 september 1994 door de Bestendige Deputatie verleende vergunning als definitief en in laatste administratieve aanleg verleend beschouwt, vermits haar geen kennis gegeven werd van de instelling van een ontvankelijk beroep tegen dit besluit' (...); dossier verzoekster, stuk nr. 2).

Deze berichten werden verzonden op woensdag 30 november 1994, om 15u14 en 15u20. Diezelfde dag (namiddag of avond ?) verzendt het Bestuur Milieuvergunningen zes (6) aangetekende brieven (met als handgecorrigeerde datum 30 november 1994 i.p.v. 17 november 1994) aan 'Tarec Insulation N.V.' (dossier verzoekster, stukken nrs. 3 tot 8).

De kennisgeving van de ontvankelijke beroepen - later werd de ontvankelijk-verklaring t.a.v. de Stad Turnhout ingetrokken - geschiedde bijgevolg buiten de reglementair voorgeschreven termijn.

(...)

De laattijdige kennisgeving vermag niet die onwettigheid ongedaan te maken : verzoekster nam alle mogelijke voorzorgen (contact met het Bestuur Milieuvergunningen) om zelf tijdig kennis te nemen van de beroepen en bevestigde uiteindelijk zelf op 30 november dat zij de vergunning vanwege de Bestendige Deputatie, als definitief beschouwde.

Zoals verzoekster tot tussenkomst in haar schrijven aan de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 9 januari 1995 aangaf, is de hele beroepsprocedure, gelet op een aantal wetsschendingen, aangetast door onwettigheid en kon de Minister op 24 maart 1995 geen geldig besluit meer nemen (brief van 9 januari 1995, p. 3 & 4; dossier verzoekster, stuk nr. 15). Het besluit van de Bestendige Deputatie van 1 september 1994 vormt bijgevolg het rechtsgeldige besluit tot verandering van de bestaande vergunde inrichting. Elke andere visie strookt niet met het beginsel van rechtszekerheid in vergunningsprocedures.

Verzoeksters tot vernietiging (en de verwerende partij) zijn voldoende op de hoogte van dit gegeven : verzoeksters' raadsman stelt zelf op 20 februari 1995 dat twee verzoeksters pas bij brief van 30 november 1994 een ontvankelijkverklaring ontvingen.

Bij onderhavig verzoekschrift doet verzoekster de onwettigheid van het aangevochten Ministerieel Besluit van 24 maart 1995 gelden bij wijze van exceptie en vraagt zij uw Raad om het verzoek tot nietigverklaring tegen een onwettig besluit (getroffen nadat de exploitant, bij gebreke aan betekening van enig ontvankelijk beroepsschrift, het definitieve karakter van de in eerste aanleg verleende vergunning formeel bevestigd had) manifest onontvankelijk te verklaren";

2.6.2. Overwegende dat de zesde "exceptie" er eigenlijk toe strekt aan te tonen dat het door de verzoekende partijen bestreden besluit onwettig is, wegens het niet tijdig ter kennis brengen aan de tussenkomende partij van de administratieve beroepschriften; dat dit in werkelijkheid een middel tot nietigverklaring is; dat artikel 21 bis, § 1, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 bepaalt dat de tussenkomende partij ter ondersteuning van het verzoek geen andere middelen kan aanvoeren dan die welke in het inleidend verzoekschrift werden uiteengezet; dat de verzoekende partijen de besproken mogelijke grond van onwettigheid niet hebben aangevoerd; dat de door de tussenkomende partij geformuleerde kritiek niet ontvankelijk is;

3. Ten gronde

Overwegende dat in het auditorsverslag enkel het tweede middel wordt onderzocht en gegrond bevonden; dat dit middel werd geput uit het feit dat de derde verzoekende partij, de n.v. IMAS, met schending van artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) nooit werd geïnformeerd over het openbaar onderzoek; dat het door deze verzoekende partij ingestelde beroep echter niet ontvankelijk is; dat het middel derhalve niet tot nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat het past de debatten te heropenen en een aanvullend onderzoek van de zaak te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen in hoofde van de eerste en de derde verzoekende partij.

Artikel 2.

De debatten worden heropend voor wat betreft de beroepen ingediend door de tweede en de vierde verzoekende partij.

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aan te wijzen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek van de zaak.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van het beroep wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari tweeduizend en vier, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.